

kommer nu til et Punkt, som jeg netop ønsker at omtale, da jeg hørte det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), nemlig angaaende Folketallets Forhold til Tallet af Repræsenterer. Derom have vi jo en Bestemmelse givet i Grundloven, at det skal staae i omtrentligt Forhold som 16,000: 1. Derom denne Bestemmelse skal blive staaende i Grundloven og altsaa billigvis ogsaa bør fyldestgøres, saa skal jeg ikke nægte, at saa stiller det ærede Medlems Forslag sig for mig som meget klart og rigtigt, som et Forslag, jeg kan støtte og tiltræde. Men, hvis vi nu vedtage dette Forslag og betragte det i Sammenligning med de Forslag, som ere fremkomne paa et andet Sted, om Forøgelse af Repræsentantantallet for Rjøbenhavn og for Skanderborg Amt, troer jeg ogsaa, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at disse Forslag overfor hans maae falde igjennem, idet der efter den sidste Folketælling i 1860 endnu ikke er 10 Gange 16,000 Mennesker i Rjøbenhavn, og heller ikke i Skanderborg Amt er $4 \times 16,000$, og angaaende dette Sidste skal jeg derhos bemærke, at ved en tidligere Lønningsslov er Skanderborg Amt dødsdømt, naar det skifter Amtmand, eller ogsaa bliver det Aarhus Amt, idet disse to Amter skulle sammensmeltes. Jeg antager, at det bliver det Første, men det Samme vil blive Tilfældet, naar det bliver det Andet; thi naar vi tage Skanderborg og Aarhus Amter sammen, have de ikke endnu $7 \times 16,000$ Mennesker, men mellem 6 og $7 \times 16,000$, og det ærede Medlem vil altsaa erkjende, at, hvis vi vilde godkjende hans Forslag, saa vilde allerede dermed være udelukket enhver Tale om for Dieblivet at give noget Amt eller nogen Bykreds i Landet flere Repræsenterer, end de for Tiden have. Men jeg skal ikke nægte, at jeg ønskede hellere, at man angaaende dette Spørgsmaal gik en anden Vej. Det forekommer mig, at vi ere i Antal Repræsenterer nok til at repræsenterer den Deel af det danske Folk, for hvilken vi sidde her, og jeg kunde derfor ønske, at man i Slutningen af den Valgtid, for hvilken vi ere valgte, vedtog, da der altsaa ikke derved vilde fremkomme nogen Oplysning, en Forandring i Grundloven med Hensyn til dette Punkt, som gik ud paa, at Landet med Hensyn

til Folkethingsvalgene deektes f. Ex. i 102 Kredse, ligesom nu, deels af Hensyn til Bælgertallet — hvad jeg finder mere betegnende end Folketallet — og deels af Hensyn til andre i Betragtning kommende Forhold; jeg tænker herved nærmest paa de geographiske Forhold, og da vilde man, naar en ny Rigsdag var bleven valgt, atter kunne vedtage den samme Grundlovsforandring anden Gang i dette ene Punkt, og i Henshold dertil, forsaavidt det skulde vise sig paatrængende nødvendigt, foretage den nødvendige Fordeling af Valgkredse. Jeg troer ikke, at en stadig Forøgelse af Repræsenterernes Antal er den hensigtsmæssigste Vej; det vil jeg, som sagt, henstille; men det er den Vej, jeg kunde ønske at gaae, at man lader dette Spørgsmaal ganske roligt hvile til Slutningen af den Valgperiode, som vi skulle sidde her, og da foretage en Grundlovsforandring i dette ene Punkt i den af mig antydede Retning og næste Gang vedtage den, saa kunde man foretage den fornødne Forandring af Valgloven; men, hvis man ikke synes om denne Udvei — det er jo ikke Noget, som ligger for til Afgjørelse nu —, skal jeg erklære, at af alle de Udtalelser, jeg har hørt om dette Punkt, er der ingen, jeg synes bedre om end den, der ere komne fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen).

Varfod: Der er talt saa Meget om de store Grundspætninger i nærværende Sag; dem skal jeg imidlertid ikke indlade mig paa, uden forsaavidt som jeg fuldstændigt skal slutte mig til den ærede sidste Tale med Hensyn til hans Udtalelser om den hemmelige Afstemning, idet jeg skal tilføje, at jeg ikke let kunde tænke mig noget Modbydeligere end Valg ved hemmelig Afstemning. Som sagt, de store Grundspætninger skal jeg lade ligge; jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger om det reent Ydre, om jeg saaledes maa udtrykke mig, i Loven, eller rettere sagt ikke engang i Loven, men i Regulativet. Der er oftere her i Salen blevet ført Anke over den Skjedsløshed, som finder Sted ved Lovenes Udarbejdelse, og som stundom vedbliver at finde Sted, efterat Lovene her ere behandlede. Som det vil mindes, foreslog engang et æret Medlem fra Afsens,